

[Ib Thyregod.]

nævne, som jeg har nævnt ved andre lejligheder, at der foreligger en højesteretsdom fra 1943, som fastslår, at udlodninger beregnet efter omsætning til aktionærer i et købmandsindkøbsselskab indgik under beskatning. Hvis man fører dette synspunkt videre, må det føre til tilsvarende synspunkter, ikke efter lovgivningen, men ud fra lighedssynspunkter i forhold til brugsforeninger. Tilsvarende synspunkter har embedsmændene givet udtryk for i kooperationskattebetænkningen, og det er disse synspunkter, vi har ført ind i lovgivningen. Man kan naturligvis altid vælge, hvad man ønsker at have i en lovgivning; her er det altså ud fra et ønske om lighed, at man har ført dette synspunkt ind. Om man siger 3 måneder eller 6 måneder, er naturligvis ikke det afgørende. Det afgørende er, om der principielt er tale om beskatning eller principielt ikke tale om beskatning.

Niels Westerby: Jeg er naturligvis enig med hr. Ib Thyregod i, at det ikke er meningen, at folketinget skal administrere det, brugsforeninger og butikshandel går ind for. Jeg er naturligvis også enig med hr. Ib Thyregod i, at det er af værdi, at der er bred enighed om denne lovgivning her i folketinget. På den anden side er der visse erfaringer, der tyder på, at hvis kampen fortsætter mellem købmændene på den ene side og brugsforeningerne på den anden side, er der ved en given lejlighed politiske partier, der vågner op og begynder at tage parti i denne strid. Hvis man derfor vil sige, at det, der skal bære denne lovgivning igennem, er den brede enighed, er det vigtigt, hvordan den bliver accepteret af brugsforeningerne og af købmændene. Hr. Ib Thyregod sagde, at han ikke kunne sige noget om, at det ville blive accepteret i alle enkeltheder af de to organisationer. Men så vil jeg gerne spørge udvalgsformanden, om det er sådan, at de i det store og hele kan forventes at ville gå ind for principperne i denne lovgivning.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det er vist ikke normalt, at en minister takker for, at der opnås enighed om lovforslag, som ikke er fremsat af regeringen. Men jeg føler alligevel trang til her at give udtryk for tilfredshed med, at der nu endelig er opnået enighed om dette meget vigtige spørgsmål dels på grundlag af venstres lovforslag, dels på grundlag af de ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg synes, det er vigtigt, at vi nu er nået så vidt, at vi kan sige, at den årelange diskussion om brugsforeningsskat kontra købmandsskat nu kan slutte. Jeg har da også forstået det, der er sagt herfra i dag fra konservativ side — i overensstemmelse med det, man har skrevet i betænkningen — sådan, at det konservative folkeparti er enig i, at hvad brugsforeningerne angår, har man nu løst de problemer, der var omkring brugsforeningsskatten, og det synes jeg er meget væsentligt. Jeg er enig med hr. Niels Westerby i, at det er væsentligt, at vi nu ikke fortsætter den ofte urimelige strid, der har været om brugsforeningsskatten.

Jeg vil gerne sige om fusionerne, at det er rigtigt, at jeg har været noget tilbageholdende. Jeg tror, det er fornuftigt at være tilbageholdende med skattemæssige ændringer. Men det betyder ikke, at jeg har været imod ændringer, der ville gøre det muligt at sammenslutte aktieselskaber ud fra rent tekniske synspunkter, uden at disse selskaber derefter blev belastet urimeligt skattemæssigt. En sådan opfattelse har jeg aldrig haft. Jeg mener, at man bør tillæggelægge skattelovgivningen på en sådan måde, at man får det bedst mulige resultat ud af det for erhvervslivet og for produktionen. Det, der har været min betænkkelighed, har jo været, om man ved disse fusioner kunne skaffe sig særlige skattemæssige fordele, at man altså tilvejebragte fusionerne, ikke først og fremmest fordi det var et produktionsfremskridt, men fordi man her kunne spare nogle penge i skat. Derfor vil jeg gerne lige sætte en streg under den del af udtalelsen i betænkningen om dette spørgsmål, hvor jeg har givet tilslutning til at gå